

Sierra Nevada

Na nejvyšší horu španělské pevniny

FOTO: EVA HOLECKOVÁ

Zhruba hodinu jízdy od vyhlášené Granady a stejně daleko od přeplněných pláží Costa Tropical se zdvihají k nebi horské velikány španělského pohoří a národního parku Sierra Nevada. Pohoří, formované ledovci, zabírá přibližně 86 tisíc hektarů.

Neobjevený národní park

Národní park se ze Sierra Nevada stal až roku 1999. Do té doby mělo území status přírodní a biosférické rezervace UNESCO. I přes svou velmi příhodnou polohu a nejrozsáhlejší území mezi národními parky Španělska vůbec se např. v porovnání se severními Pyrenejemi netěší velkému počtu návštěvníků. To je bezpochyby dobře jak pro přírodu, tak i hrstku milovníků strmých

srázů, která sem každoročně zavítá. Nejvíce turistů zde láká možnost dobýt populární vrchol Mulhacén, s nadmořskou výškou 3479 m nejvyšší hora nejen tohoto masivu, ale i celého kontinentálního Španělska (celkové prvenství země pak drží Pico de Teide s 3718 m na kanárském ostrově Tenerife).

Nemusíte ani být příznivcem fyzicky náročného překonávání horských velikánů, abyste se mohli dosyta pokochat výhledy na ledovcové pohoří. Nad vyhlášené lyžařské středisko Pradollano vede totiž silnice (pro veřejnost otevřená do výšky přibližně 2600 m). Zde, pod sedlem, kde silnice končí, jste relativně kousek od jednoho z výrazných vrcholů Sierra Nevada – od Velety (3391 m). Současně se můžete pohodlně na-

pojit na hřebenovou trasu lemuující v podstatě celé pohoří (pozor, není značená).

Bílé domky údolí La Alpujarra

Cesta do hor by určitě měla začít (anebo skončit) nějakým časem stráveným ve vesničkách na jižních svazích Sierra Nevada v údolích La Alpujarra. Nejenže tak získáte možnost ověřit si informace o horách, bez nichž byste neměli na hřebeny vyrážet, také tu máte poslední šanci dokoupit si potraviny. Především ale zasadíte první střípek do mozaiky s názvem „Parque Nacional Sierra Nevada“.

Dnes už turisticky poměrně dobře známé vsky jako Bubi-ón, Pampaneira, Trevélez, Busquístar nebo větší lázeňský Lanjarón si uchovaly mnoho

ze své původní krásy. Protíná je naprosto perfektně schůdná a občas dokonce i značená evropská turistická trasa GR-7. Nepřekonává nijak výrazné výškové rozdíly, a představuje proto ideální tréninkovou etapu vašeho výletu.

Vesničky v La Alpujarra jsou charakteristické malými bílými domky téměř nalepenými na svazích. Upoutají vás i křivolaké dlážděné uličky, kde skoro za každým rohem najdete fontánku nebo „pítko“ s lahodnou ledovou horskou vodou. Pozastavíte se nad pitoreskními komíny s „pokličkou“, kterých na jednom domku napočítáte třeba i šest. To proto, že zde platí pravidlo: Co komín, to jedna místnost s jedním krbem.

Podobnou venkovskou architekturu lze vidět např. v po-